

Ze skautských řad navždy odešel bratr Stanislav Procházka – Standa. Lounské skautské středisko s lítostí oznámilo, že nás opustil bratr Stanislav Procházka, který byl přesvědčeným skautem tělem i duší. Byl pro lounské středisko inspirující osobností, morální autoritou, vzorem. Stanislav Procházka zemřel v úterý 12. května 2020 ve věku 89 let.

STANISLAV PROCHÁZKA

* 23.7.1930

† 12.5.2020

Díky za vše, Stando!

A takhle na něj vzpomínají v Lounech.

Stanislav Procházka – prostě „Standa“ – věnoval svůj život skautingu a výchově mnoha generací. Zažil druhou světovou válku, bourání tábora gestapem, pálení skautských kronik komunisty i zvonění klíčů na náměstí. Už v roce 1945 vedl 3. oddíl, po roce 1968 i po Sametové revoluci se věnoval pro změnu vlčatům. Snad proto si také říkal „fousaté vlče“. Ale ani v době zákazu činnost nesložil ruce do klína. Pracoval s dětmi v TJ Lokomotiva a později v turistickém oddílu v Pragovce, který vedl.

Měl rád přírodu, kanoistiku a svou zahrádku. Pamatuji se na jeho pravidelnou podzimní poznávačku snad patnácti druhů vlastních výpěstků zeleniny, kterou pravidelně udivoval paneláková vlčata. Svým jedinečným nadšením dokázal získat spolupráci potřebných institucí. Po válce například jely skautky na tábor nákladním vagónem. Táborové vybavení nám převážela auta místní vojenské posádky. Protože věděl, jak je důležité mít nějaké zázemí, staral se s láskou o Skautský domov. Když byla po téměř čtyřiceti letech tato dřevostavba rozhodnutím OV KSČ zabavena a rozebrána, těžce to nesl. Jeho zásluhou získalo naše středisko v roce 1990 nynější klubovnu v Masarykových sadech.

Byl velmi šikovný a nebál se žádné práce. Společně se skautskými kamarády postavili na břehu Ohře skautskou loděnici. Uměl postavit krb, vyrobit grafiku, nabrousit pilu, nebo připravit výstavní materiály. Za Standou stojí výroba táborových podsad, stejně jako výroba prvních domovenek, zápisy v kronikách i historický almanach.

Vždycky se staral o růst nové generace. Do jeho rukou složilo slib více než sto vlčat a skautů. Pořádal kurzy, závody, skautské oslavy i letní tábory. Když bylo středisku nejhůř, vzal na svoje bedra vedení střediska. Za svůj bezmála devadesát let trvající život dostal celou řadu vyznamenání (zvláště Skautské lásky a stříbrné Čestné lilie v trojlístku), ale nejvíce si cenil členství ve Svojsíkově oddíle (členem se stal r. 1993, od r. 1995 byl rádcem Podbrdské družiny SO a od r. 2004 kronikářem SO).

Nám, kteří jsme ho poznali, bude chybět jeho nadšení a radost, která tryskala z jeho velkého srdce, které bylo otevřené všem, kteří chtěli naslouchat.

*Franta Pošťák Pospíšil
a Oddílová rada SO*

Středisko Junáka Louny

Br. Stanislav bude citelně chybět v řadách nejstarších členů Svojsíkova oddílu!